

Arrest

nr. 281 224 van 30 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in 20 oktober 2019 en dient op 23 oktober 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 20 februari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)". Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 14 december 2020 met nummer 246 099 verwerpt de Raad het beroep. Tegen dit arrest werd er geen cassatie aangetekend.

Op 9 november 2021 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 11 juli 2022 niet-ontvankelijk (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing:

“Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Tadzjiek te zijn. U verklaarde tevens een sjiitische moslima te zijn. U bent geboren en opgegroeid in Herat stad, district Injeel gelegen in de provincie Herat. U verliet Afghanistan in qaws (december) 2016 omwille van problemen met uw echtgenoot in Afghanistan. U reisde via Iran naar Turkije. In Turkije werd u verkracht door enkele mensensmokkelaars. U bereikte Griekenland op 6 november 2017. U diende er een verzoek om internationale bescherming in, die u vervolgens werd verleend door de Griekse autoriteiten een jaar nadat uw vingerafdrukken werden afgenomen. Uw Griekse vreemdelingenpaspoort en identiteitskaart werden later in Frankrijk gestolen bij uw doorreis naar België. Ongeveer 25 dagen na uw aankomst in Griekenland werd u tijdens uw verblijf op het eiland Lesbos verkracht door onbekenden. Hierna werd u geholpen door de organisatie Bashira, die voor u bijstand regelde van een advocaat en u naar het ziekenhuis bracht waar u onderzocht werd. U verliet vervolgens Lesbos voor Athene. U had moeite met een opleiding te kunnen volgen of naar school te gaan. Eveneens werd uw financiële steun teruggeschroefd nadat u als vluchteling werd erkend. U vond uiteindelijk werk bij een schoonheidssalon. Na een maand werd u benaderd door uw baas om mee te werken met zijn drugshandel, wat u weigerde. Hij en Shemshad, een andere vertrouweling van uw werkgever, hebben u dit hierna nog meermaals gevraagd. U stopte uiteindelijk met uw werk in het schoonheidssalon. Uw voormalige baas en enkele van zijn compagnons werden gearresteerd voor drugs- en wapenhandel, waarna u door vertrouwelingen van uw voormalige baas werd beschuldigd van het aangeven van uw baas. U werkte ten tijde van de arrestatie van uw voormalige werkgever in een winkel te Athene. Toen u op weg was naar de dokter werd u door Shemshad aangesproken op straat, en zei hij dat hij op een later moment nog eens met u zou praten. U ging diezelfde avond met uw vriend Naweed naar de buurt van de Akropolis om uw gedachten te verzetten. Toen u op de terugweg uit de metro kwam met Naweed, werden u en uw vriend opgewacht door Shemshad en onbekenden, die u en uw vriend sloegen. U ging naar de politie, die weigerde uw klacht op te nemen, tenzij u 100 euro betaalde, waartoe u niet in staat was. De bedreigingen vanuit Shemshad en zijn groep duurden voort. Toen u, een tijd later, naar Monostraki ging, bent u voor de ogen van Naweed verkracht. De politie wilde opnieuw uw klacht niet opnemen. U kreeg vervolgens medische bijstand van 'war doctors' voor een periode van 6 à 7 maanden. U werd eveneens vier maanden na uw verkrachting geopereerd omdat u last had van aanhoudende bloedingen na uw verkrachting. Gedurende uw verblijf in Athene, was u eveneens lid van een vrouwenvoetbalteam waarvan een foto op Facebook geplaatst is. U bent hierna lastiggevallen door de families van de andere vrouwen die op de foto's stonden.

U verliet vervolgens Griekenland in oktober 2019 en reisde per vliegtuig naar Spanje waarna u via Frankrijk doorreisde naar België, waar u op 20 oktober 2019 binnenkwam. U diende drie dagen later, op 23 oktober 2019, een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u gedood te worden door de mannen gelieerd aan uw voormalige baas in Griekenland. Ter staving van uw verzoek legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw taskara voor. Bijkomend maakte uw advocaat op 17 januari 2020 een Grieks psychiatrisch verslag, een Grieks juridisch attest, een Grieks medisch attest alsook drie Facebook screenshots, een Instagram screenshot en twee foto's over. Op 24 januari 2020 maakte uw advocaat een psychologisch en een medisch attest over, beiden opgesteld in België.

Op 20 februari 2020 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk daar u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en u niet kon aantonen dat deze bescherming ontoereikend is, noch dat uw grondrechten aldaar niet zouden worden geëerbiedigd. U tekende op 5 maart 2020 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en u legde toen een bijkomend psychologisch attest neer d.d. 30/11/2020. Met het arrest van 14 december 2020 verwierp de Raad uw beroep en bevestigde ze de beoordeling gemaakt door het CGVS. U ging hiertegen niet in cassatieberoep. Zonder België te hebben verlaten deed u op 9 november 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in het Rijk. U verklaart dat u Hazara bent aangezien uw vader tot deze etnie behoort, en ook dat u zich in 2018 liet dopen in Griekenland waardoor u in wezen een christen bent. Verder verklaart u dat u zich veilig voelt in België en hier aangemoedigd wordt. U kampt met psychologische problemen en u voelt zich als een levende dode. Uw vriend in Griekenland zit momenteel in de bossen, probeert Griekenland te verlaten en stuurde u daarvan een video door. De persoon met wie jullie problemen hadden werd inmiddels vrijgelaten uit de gevangenis.

Daarnaast verwijst u naar het volgende asielmotief dat u eerder niet durfde te vermelden uit schrik. Toen u in Iran was, stelde de schoonfamilie van uw zus u voor aan een man opdat u met hem zou huwen. In weerwil van de problemen die u in Afghanistan gekend had (en waarvan u hem op de hoogte stelde) aanvaardde hij toch om met u te trouwen. Jullie huwden in Iran, hij vertrok nadien naar Denemarken en

hij zei dat u zelf het nodige moest doen om in Europa te geraken. Eens u zich in Griekenland bevond, lichtte u uw tweede echtgenoot in van de moeilijkheden die u daar ervaren had. Hierop vroeg hij u enkel waarom u uw hijab had uitgedaan - zonder daarbuiten rekening te houden met uw andere problemen - en hij noemde u een hoer. Hij vond het ook problematisch dat u naar de kerk ging. U antwoordde dat u hem niet meer wilde. Vervolgens plaatste deze man foto's van u op Facebook en vroeg hij aan zijn vrienden en kennissen in Griekenland om u te komen lastigvallen. U werd er tevens geslagen door mensen.

U verklaart voorts eenmaal te hebben deelgenomen aan een manifestatie in Brussel over de huidige situatie in Afghanistan. U sprak toen met een journalist van een Italiaanse zender over het feit dat de voormalige Afghaanse president gevlucht is en zijn medewerkers momenteel in gevaar zijn. Daarna werd u beledigd, vernederd en met de dood bedreigd door mensen. Zij deden dat omdat u volgens hen niet kwaad mocht spreken over de president, en ook omdat u uw hoofd niet wilde bedekken.

U wilt niet terugkeren naar Griekenland omdat er daar geen leven is en omdat u niet weet wat uw belagers daar met u zullen doen. In het kader van dit tweede verzoek om internationale bescherming bleek aanvankelijk dat u geen nieuwe documenten had ingediend.

Het CGVS verklaarde op 18 maart 2022 uw tweede verzoek niet-ontvankelijk; u tekende hiertegen beroep aan op 30 maart 2022. Uit het verzoekschrift van uw advocaat volgde dat zij wel degelijk bijkomende documenten had overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter staving van uw verklaring volgend verzoek aldaar; achteraf bleek dat deze stukken niet werden opgenomen in uw administratief dossier door een materiële fout vanwege de DVZ. Bijgevolg werd uw beslissing op 22 april 2022 ingetrokken door het CGVS. De documenten in kwestie betreffen: (1) uw levensverhaal, opgesteld door WomanDo d.d. 10/06/2021; (2) een psychiatrisch attest van Dokters van de Wereld d.d. 20/09/2017; (3) een medisch attest van een Griekse organisatie d.d. 27/11/2017; (4) een psychiatrisch attest van Dokters van de Wereld d.d. 30/08/2018; (5) documentatie omtrent uw psychologische opvolging in uw opvangcentrum in België d.d. 31/12/2019; (6) het dossier van uw CARDA- opvraging d.d. 22/10/2019; (7) een gynaecologisch attest d.d. 23/01/2020; (8) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 30/11/2020; (9) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 31/12/2020; (10) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 15/06/2021; (11) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 28/08/2021; (12) een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 17/08/2021; (13) een schermopname van Facebook; (14) een begeleidende e-mail van uw advocaat; (15) een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 25/01/2022; (16) een hospitalisatierapport bij Frères Alexiens d.d. 28/08/2021; en (17) een gynaecologisch attest d.d. 03/03/2022.

Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit de verklaringen die toen u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) is immers gebleken dat u het slachtoffer bent geworden van verkrachting (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, d.d. 26/11/2019). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, werd uw persoonlijk onderhoud op het CGVS afgenomen door een vrouwelijke protection officer en werd u toen bijgestaan door een vrouwelijke tolk.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk heeft verklaard daar u internationale bescherming geniet in Griekenland. U slaagde immers er niet in te weerleggen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar geëerbiedigd worden, wel integendeel. De Raad bevestigde vervolgens met haar

arrest van 14 december 2020 de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS. U tekende geen cassatieberoep aan tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en bijgevolg staat de beoordeling ervan vast, behoudens voorzover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden en wel omwille van de volgende redenen.

Aangaande het relaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name slagen en verkrachting door onbekenden in Monostraki, verklaart u thans dat uw vriend - die ook bij de feiten aanwezig zou zijn geweest - gevlucht is en u daarvan een video heeft doorgestuurd, die u overigens niet neerlegt (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16). Het CGVS wenst hierbij aan te stippen dat de RvV over deze problemen oordeelde dat, daargelaten het al dan niet geloofwaardig karakter van uw verklaringen hieromtrent, u niet aantoonde dat u geen beroep kon of kan doen op de hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten mits het zetten van een aantal effectieve stappen (zie RvV-arrest nr. 246 099 van 14 december 2020). Het loutere gegeven dat uw vriend op dit moment andere oorden aan het opzoeken is, verandert niets aan het voorgaande. Dat de persoon (i.e. uw voormalige baas) met wie jullie problemen hadden werd vrijgelaten uit de gevangenis (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16), kan dat evenmin. Los van het gegeven dat dit slechts een blote bewering betreft waaruit op zich niet kan blijken dat deze persoon het momenteel op u gemunt zou hebben, dient opnieuw nadrukkelijk te worden gewezen op uw status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Dit houdt in dat u in het geval van mogelijke hinder in de toekomst een beroep kunt doen op de hulp, bijstand en/of bescherming van de Griekse instanties, net zoals u dat in het verleden (succesvol) hebt gedaan ten gevolge van de verkrachting die u te beurt viel in 2017. Het feit dat uw voormalige werkgever, die zich met drugszaken inliet, in de eerste plaats al naar de gevangenis moest, toont bovendien eens te meer aan dat de ordediensten in Griekenland daadwerkelijk optreden.

Verder maakt u in onderhavig verzoek melding van een tweede huwelijk in Iran, een conflict met deze tweede echtgenoot alsook hinder en slagen in Griekenland vanwege personen die door hem zouden zijn uitgestuurd (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16). Wat betreft dit vermeende tweede huwelijk en de daaruit voortvloeiende feiten in Griekenland kan het CGVS alleen maar vaststellen dat u geen van deze zaken ooit vermeld hebt in de loop van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België, noch tijdens uw eerste interview bij de DVZ, noch tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, noch in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV. Pas in het kader van dit tweede verzoek - dat u n.b. pas indiende ruim 10 maanden nadat de Raad uw beroep verwierp - haalt u dit alles voor het eerst aan. Hierdoor wordt de oprechtheid en de geloofwaardigheid van deze feiten al fundamenteel ondermijnd. Men kan immers verwachten dat, mocht u werkelijk een tweede maal gehuwd zijn en u hierdoor het slachtoffer zijn geworden van slagen in Griekenland, u dergelijke cruciale en ingrijpende zaken van meet af aan vermeldt aan de asielinstanties. Per slot van rekening werd er zowel bij de DVZ als op het CGVS gepeild naar uw redenen voor vertrek uit Griekenland. Dat u naar eigen zeggen uw tweede man nog steeds vreest en stress ondervindt (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16) biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat u eerder naliet hier ook maar iets over te verklaren. Zo werd er u tijdens de procedure meermaals meegegeven dat uw verklaringen vertrouwelijk behandeld worden, alsook werd er u meermaals gewezen op het belang van waarachtige verklaringen over uw familiesituatie en uw asielmotieven, en werd u - ondanks hetgeen uw advocaat verkeerdelijk stelt (zie verzoekschrift d.d. 30/03/2022 p.8; zie ook infra) - tijdens uw persoonlijk onderhoud bijgestaan door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk, zoals weergegeven in de notities van uw persoonlijk onderhoud en in de beslissing van uw eerste verzoek. Daarenboven vormt een verzoek om internationale bescherming op zich reeds een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten bieden. Zonder afbreuk te doen aan voorgaande dient tevens te worden opgemerkt dat, per loutere hypothese dat u werkelijk hinder zou hebben gekend in Griekenland met personen uitgestuurd door een tweede echtgenoot, u zich desgevallend dient te wenden tot de Griekse autoriteiten daar u als begunstigde van internationale bescherming in dat land dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen mits een aantal nodige stappen. Omwille van bovenstaande kunnen de feiten voortvloeiend uit uw vermeende huwelijk in Iran geen nieuw element vormen dat de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming in België.

Vanuit eenzelfde optiek doet het vreemd aan dat u thans aangeeft christen te zijn - u zou gedoopt zijn in Griekenland in 2018 - en dat u qua etnie Hazara bent (zie verklaring volgend verzoek, vraag 6 en 9). Gepeild naar uw persoonsgegevens tijdens uw eerste verzoek, verklaarde u nochtans een Tadzjiekse te zijn, net zoals uw beide ouders, en liet u optekenen dat u de sjiiitische islam aanhangt (zie verklaring DVZ, vraag 6 en 9). Hierbij komt dat uw persoonsgegevens tijdens uw toenmalig persoonlijk onderhoud aan u werden voorgelezen doch u bracht toen geen wijzigingen aan omtrent uw eerder verklaarde etnie en religie (zie notities persoonlijk onderhoud p.3 e.v.). Ook ter staving van deze zaken dient u trouwens geen enkel bewijsstuk in hoewel dit redelijkerwijze mag worden verwacht, zeker betreffende uw vermeende

doopsel in Griekenland. Dat uw familie uw Hazara-etnie steeds zou hebben verstopt omwille van het gevaar en u pas recent van uw zus vernam dat u Hazara bent, zoals uw advocaat opwerpt (zie verzoekschrift d.d. 30/03/2022 p.8), lijkt overigens geheel uit de lucht gegrepen, wetende dat etniciteit een dermate essentiële en centrale rol speelt in de (tribale) Afghaanse samenleving. Dat u pas als dertiger voor het eerst op de hoogte zou worden gesteld van uw werkelijke etnie, kan daarom bezwaarlijk overtuigen. Voor het overige verandert uw huidige verklaring als zou u een christelijke Hazara zijn niets aan de vaststelling dat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus heeft. Indien u zich werkelijk wenste te bekeren in Griekenland en u ginds effectief in staat was zich te laten dopen, zou dit bovendien een bijkomende indicatie vormen dat uw grondrechten aldaar wel degelijk geëerbiedigd worden.

Uw verdere verwijzing naar een manifestatie in Brussel, alsook bedreigingen die u daar zou hebben ervaren, kunnen evenmin gelden als nieuw element in uw hoofdte (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17). Het feit dat u al dan niet zou hebben deelgenomen aan een protestactie in Brussel is in wezen niet relevant bij de beoordeling van de effectiviteit van de bescherming die u reeds geniet in Griekenland. De schermopname, die volgens uw advocaat moeten illustreren dat u gebasht werd na uw aanwezigheid aldaar, verandert hier niets aan. Overigens bieden zijn geen sluitend bewijs voor uw verklaring als zou u bedreigd zijn ten gevolge van deze manifestatie daar dergelijke schermopnames gemakkelijk te manipuleren zijn met divers knip- en plakwerk waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat uw vermeende aanwezigheid bij een manifestatie - die wordt bevestigd door uw advocaat (verzoekschrift d.d. 30/03/2022 p.8) - moeilijk kan worden begrepen rekening houdend met uw andere verklaringen als zou u zich momenteel een levende dode voelen (zie verklaring volgend verzoek, vraag 12). Het houdt immers weinig steek dat u in dergelijke toestand de beslissing zou maken om fysiek deel te nemen aan een protestactie, laat staan dat u daarbij ook nog eens zelfstandig het voortouw zou nemen door een getuigenis af te leggen voor een Italiaanse zender. Het CGVS kan hieruit niet anders dan vaststellen dat uw verklaringen over uw huidige gezondheidstoestand enigszins gerelativeerd dienen te worden, alsook dat u toch over de nodige zelfredzaamheid moet beschikken om de rechten gekoppeld aan uw verblijfsstatuut in Griekenland af te dwingen.

In de marge moet worden toegevoegd dat uw verklaring dat u zich in België veilig voelt, dat u hier aangemoedigd wordt en dat u het hier gewoon bent (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16) niet relevant is voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Dat u niet naar een ander land wil gaan om daar een nieuwe procedure op te starten (zie verklaring volgend verzoek, vraag 16), is overigens een bewering die niet strookt met de werkelijkheid daar u in Griekenland de asielpprocedure reeds opgestart, doorlopen en afgerond hebt en er u uiteindelijk een internationaal beschermingsstatuut werd toegekend (i.c. betreft dit de vluchtelingenstatus, zie notities persoonlijk onderhoud p.7).

De verscheidene attesten die u in het kader van dit tweede verzoek neerlegt, kunnen evenmin een nieuw element vormen dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Het psychiatrisch attest van Dokters van de Wereld d.d. 30/08/2018 alsook de documentatie omtrent uw psychologische opvolging in uw opvangcentrum in België d.d. 31/12/2019, hebt u reeds ingediend ten tijde van uw eerste verzoek. Het psychologisch attest van WomanDo d.d. 30/11/2020 hebt u reeds voorgelegd in een bijkomende nota tijdens uw eerste beroepsprocedure bij de RvV. Deze drie documenten werden met andere woorden reeds onderzocht en meegenomen in de beoordeling van uw vorige verzoek. U dient thans een psychiatrisch attest in van Dokters van de Wereld d.d. 20/09/2017 en een medisch attest van een Griekse organisatie d.d. 27/11/2017. Uit het eerste document blijkt dat u tijdens uw asielpprocedure in Griekenland een psychiater consulteerde en dat deze u een medicamenteuze behandeling voorschreef; het tweede stuk illustreert op zijn beurt dat u twee maanden nadien door een dokter werd opgevolgd. Beide documenten bevestigen dan ook nogmaals dat u in Griekenland toegang had tot en kon rekenen op psychiatrische en medische zorgen, zoals tijdens uw vorige verzoek reeds werd vastgesteld (zie RvV-arrest 244 461 van 14 december 2020).

Verder legt u nog de volgende documenten neer over uw recente medische en psychische toestand in België: uw levensverhaal, opgesteld door WomanDo d.d. 10/06/2021; het dossier van uw CARDA-opvraging d.d. 22/10/2019, een gynaecologisch attest d.d. 23/01/2020; een psychologisch attest van WomanDo d.d. 31/12/2020; een psychologisch attest van WomanDo d.d. 15/06/2021; een psychologisch attest van WomanDo d.d. 28/08/2021; een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 17/08/2021; een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 25/01/2022; een hospitalisatierapport bij Frères Alexiens d.d. 28/08/2021; en een gynaecologisch attest d.d. 03/03/2022. Deze stukken vermelden dat u enerzijds aan depressie en post-traumatische stress (PTSD) lijdt alsook suïcidale neigingen heeft en hiervoor wordt behandeld en, anderzijds, dat u hier in België tevens werd behandeld voor gynaecologische klachten. Het CGVS betwist op zich niet dat u momenteel psychische moeilijkheden heeft, evenmin werd dit betwist ten tijde van uw eerste verzoek. Hierover werd toen als volgt gemotiveerd: "[...] De door u neergelegde psychologische attesten opgesteld door artsen in Griekenland en België vermelden dat u psychische klachten hebt omwille van het seksueel geweld dat u hebt meegemaakt en wat het CGVS heden niet

betwist. Het CGVS merkt hierbij op dat uw Griekse documenten aantonen dat u in Griekenland niet alleen toegang had tot politionele en gerechtelijke bijstand, maar ook tot psychologische en medische zorgen. Er zijn geen concrete indicaties dat dit niet meer het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland en dat u er zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest.". Deze motivering werd door de Raad overgenomen en heeft bijgevolg kracht van gewijsde (zie RvV- arrest nr. 246 099 van 14 december 2020). De verscheidene, hierboven opgesomde attesten die u in uw huidige verzoek neerlegt, doen geen afbreuk aan voorgaande argumentatie van de asielinstanties. Immers ligt de diagnose die hierin gesteld wordt in dezelfde lijn als hetgeen werd weergegeven in het WomanDo-attest d.d. 30/11/2020 dat u per bijkomende nota neerlegde in uw vorige beroepsprocedure; en zoals in de Griekse attesten waarin toen ook reeds werd verwezen naar symptomen van depressie, PTSD, zelfmoordpogingen en gynaecologische klachten (zie psychiatrische attesten Dokters van de Wereld d.d. 20/09/2017 en 30/08/2018 in documentenmap; zie Griekse medische en psychologische attesten in documentenmap eerste verzoek). Het neerleggen van de hierbovenopgesomde attesten, die een gelijkaardige diagnostiek beschrijven als voorheen, kan daarom de eerdere motivatie van asielinstanties niet ombuigen.

Het CGVS wenst in deze ook te verwijzen naar de argumentatie van de RvV over het attest van WomanDo d.d. 30/11/2020, per bijkomende nota neergelegd tijdens uw vorige beroepsprocedure. De Raad motiveerde hierover dat het niet ernstig is dat hierin laattijdig kritiek wordt geuit over het verloop van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daar uw verklaringen toentertijd uitgebreid en gedetailleerd waren, uw advocaat geen opmerkingen formuleerde over het verloop van dit onderhoud en er evenmin opmerkingen werden aangebracht na ontvangst van de notities. In het RvV-arrest werd tevens gemotiveerd dat er in het WomanDo-attest d.d. 30/11/2020 verkeerdelijk gesteld wordt dat u toen door een mannelijke tolk werd bijgestaan en dat u tijdens uw onderhoud geen eventuele vertaalproblemen heeft gesignaleerd. De Raad concludeerde uit het voorgaande dat er vraagtekens dienden te worden geplaatst bij uw verklaringen (zie RvV-arrest nr. 246 099 van 14 december 2020). Wat betreft uw bijkomende documenten in onderhavig verzoek, stelt het CGVS vast dat u in twee van uw therapeutische consultaties opnieuw verklaard hebt dat uw vorige onderhoud op het CGVS niet was aangepast aan uw noden, dat u a.h.v. uw kennis van het Engels merkte dat er problemen waren met de vertaling en dat de aanwezige tolk een man was, en u voegde daar zelfs aan toe dat u door uw mannelijke tolk werd gechanteerd met de vraag om naaktfoto's naar hem door te sturen (zie attesten WomanDo d.d. 17/08/2021 25/01/2022 onder "3. Interview CGRA" in documentenmap). Door het gegeven dat u (1) in uw huidige verzoek blijft verkeerdelijk beweren dat uw tolk een man was en (2) de aanwezige tolk, die zogezegd een man was, ten onrechte dergelijke beschuldigingen naar het hoofd slingert en (3) nu stelt dat u ter plekke vertaalproblemen zou hebben opgemerkt - terwijl u dit nooit terstond signaleerde noch opmerkingen overmaakte na ontvangst van de notities - kan het CGVS niet anders dan vermoeden dat u bewust bedrieglijke verklaringen aflegt, waardoor uw algemene geloofwaardigheid behoorlijk op de proef wordt gesteld. Dit vermoeden wordt tevens gesterkt door de vaststelling dat u (4) thans ook boude en bedrieglijke beweringen uit over uw etnie, elementaire zaken die onlosmakelijk verbonden zijn met uw identiteit (zie supra). Bijgevolg moeten de verklaringen die u hebt afgelegd ten aanzien van uw therapeut(en) - waarop de attesten neergelegd in huidig verzoek gebaseerd zijn - toch met enige terughoudendheid worden bekeken.

Aangaande uw psychische toestand dient ook nogmaals te worden gewezen op uw verklaring over een recente manifestatie in Brussel, waaraan u zou hebben deelgenomen en waarbij u zou hebben gesproken met een Italiaanse zender (zie verklaring volgend verzoek, vraag 17; zie supra). Uw deelname hieraan wordt althans ook bevestigd in één van de door u neergelegde attesten: "Lors d'un rassemblement en soutien au peuple Afghan à Bruxelles, le 18 août 2021, Madame H. nous explique avoir pris la parole en public pour exprimer sa profonde tristesse et sa grande colère vis-à-vis des événements qui ont récemment touché l'Afghanistan". (zie attest WomanDo d.d. 28/08/2021). Zoals eerder opgemerkt, klemt deze verklaring met de beschrijvingen over uw huidige diagnose in de verscheidene attesten, en dient de ernst van uw psychische toestand hierdoor toch enigermate te worden gerelativeerd. Het feit dat u aan deze manifestatie zou hebben deelgenomen en u er bovendien ook het woord zou hebben genomen en er zou hebben gesproken met een zender, toont in ieder geval aan dat u over voldoende assertiviteit en zelfredzaamheid beschikt om in Griekenland de draad van uw leven terug op te nemen en om ginds, mits de nodige stappen, uw medische en psychische behandeling voort te zetten. Per slot van rekening bleek u ook in het verleden al in staat om in Griekenland uw leven uit te bouwen en er een beroep te doen op de rechten die voortvloeien uit uw geldende beschermingsstatus aldaar. De RvV oordeelde hierover als volgt: "Uit verzoekende partij haar verklaringen afgelegd tijdens haar verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal blijkt dat zij, begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, aanvankelijk financiële steun kreeg van de Griekse autoriteiten, dat zij toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt -ze vond werk bij een schoonheidssalon en werkte nadien in een winkel in Athene- alsook o.a. tot de in Griekenland voorhanden zijnde gezondheidszorg -ze kon er

beroep op doen en ging in Griekenland o.a. naar dokters en werd er geopereerd, getuige hiervan de neergelegde medische attesten-, en dat zij er een taalopleiding kon volgen. Voorts blijkt uit haar verklaringen dat zij, nadat ze er een eerste keer het slachtoffer zou zijn geworden van een verkrachting, hulp kreeg van een organisatie genaamd Bashira, die onder meer bijstand van een advocaat voor haar regelde en haar naar het ziekenhuis bracht waar ze medisch werd onderzocht. Naar aanleiding van die verklaarde betreuwenswaardige feiten vond verzoekende partij eveneens toegang tot en ondernamen de Griekse politionele en gerechtelijke instanties actie, zo blijkt uit de door verzoekende partij aangebrachte documenten. Verzoekende partij was voorts ook Hd van een (vrouwen)voetbalteam in Athene. Verzoekende partij legt onder meer een Grieks psychiatrisch verslag, een Grieks juridisch attest en een Grieks medisch attest neer, die dus haar toegang tot de gezondheidssector en de rechterlijke instanties aldaar aantonen." (zie RvV-arrest nr. 246 099 van 14 december 2020).

Tot slot dient nog te worden toegevoegd dat de begeleidende e-mail van uw advocaat werd doorgenomen, maar deze evenmin kan gelden als nieuw element in uw hoofdzaak daar dit een geheel subjectief document betreft.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48 tot 48/7, artikel 57/6, 57/6/2 en 62 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 21 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) (Opvangrichtlijn), van de artikelen 4, 11 tot en met 35 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de richtlijn 33, 34 en 35 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Vooreerst geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting omtrent de door haar aangehaalde bepalingen en beginselen. Vervolgens gaat de verzoekende partij kort in op haar voorafgaande procedure. Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de problemen die ze in Griekenland en België ondervonden heeft. Vervolgens betoogt de verzoekende partij dat:

"- Communicatie

Op 11.11.2021 werd een uitgebreide introductiebrief gestuurd naar de dienst van Asiel Administratie van het DVZ, waar verzoekster enkele maanden later zou worden verhoord (stuk 3 + 4). Deze e-mail werd correct verkregen door de Dienst (stuk 5). Op instructie van haar raadvrouw nam zij deze brief met de stukken ook fysiek mee naar haar onderhoud op het DVZ. Deze brief bevatte niet minder dan 12 nieuwe stukken die het volgend verzoek van verzoekster dienden te ondersteunen. Op 31.01.2022 werd een nieuwe e-mail gestuurd naar zowel de Dienst Administratie van het DVZ als de CGVS, met opnieuw stukken, nl. een psychologisch attest van 25.01.2022 en een hospitalisatierapport bij de "Frères Alexians" (stuk 6, 7 en 8).

- Nieuwe elementen

- *Psychologische situatie:*

De psychologische toestand van Mevrouw [H.] is onrustwekkend wegens een zeer verregaande kwetsbaarheid die reeds in Afghanistan ontstond en sindsdien steeds meer groeit. Verschillende elementen kunnen worden geïdentificeerd als oorzaak van deze kwetsbaarheid (stuk 1). § Leven in Afghanistan Verzoekster werd op haar 12 jaar gedwongen uitgehuwelijkt aan een Taliban, vader van haar vier kinderen. Zij beleefde 13 jaar van haar leven met deze man in een context van hevig huisgeweld met drugs en alcohol. Hij had bovendien buitenhuwelijkse relaties waarbij hij verzoekster verplichtte om te kijken. Verzoekster was te jong om dit te begrijpen maar werd geslaan indien ze enige weerstand bood. In het kader van dit huwelijk werd haar elk recht tot schoolopleiding en werk ontzegd. Ze werd verplicht om drugs- en alcoholhandel uit te voeren. Ze werd meermaals verkracht door haar man en werd bedreigd indien ze hiervan haar ouders op de hoogte zou brengen.

- *Verblijf in Iran*

Tijdens haar verblijf in Iran onderging verzoekster een huwelijk met een 50-jarige Afghaan die haar 10 dagen lang verkrachtte en verder vervolgde via berichten en tussenpersonen wanneer zij in Griekenland verbleef.

- *Aankomst in Turkije*

Hier werd verzoekster meteen gearresteerd, opgesloten in een cel zonder ramen, verkracht en gemarteld.

- *Weg naar Griekenland*

Verzoekster vertrok naar Griekenland via een boot. Deze tocht op de zee was uiterst traumatiserend. Op haar weg naar Griekenland, werd verzoekster een eerste keer verkracht. Dit werd niet betwist door het CGVS. Op haar aankomst in Griekenland, werd ze voor 25 dagen vastgehouden. Dit is ook niet betwist door het CGVS.

- *Verblijf in Griekenland*

Het leven in het kamp van Moria en in Lesbos was rampzalig. Verzoekster herinnert zich het geweld, de verkrachtingen en de voortdurende angst. Tijdens haar verblijf in Griekenland werd Mevrouw [S] nog twee keer verkracht, een keer op het eiland Lesbos en een keer in Athene (waarna zij een operatie diende te ondergaan om de bloedingen stop te zetten). Ze werd ook meerdere keren bedreigd door mannen die met zijn baas werkten. De eerste verkrachting werd niet betwist door het CGVS. Wat betreft de tweede incident in Griekenland, was de eerste negatieve beslissing niet duidelijk of de verwerende partij betwist de verkrachtingen en de bedreigingen. Het CGVS stelde vast dat: "slaagt u er echter niet in uw verklaringen geloofwaardig voor te stellen. U verklaart aangaande dit incident dat de Griekse politie niet bereid was om u te helpen. Dit is niet aannemelijk". De vaststelling dat het niet aannemelijk is dat de politie niet bereid was om haar te helpen, is niet genoeg om te concluderen dat haar verkrachting niet geloofwaardig is. De zelfde opmerking is van toepassing wat betreft haar werk en de bedreigingen ze heeft gekregen van de mannen die met haar baas werkten. Verzoekster heeft een aantal details gegeven en verwijst in dit verband naar de gehoorverslagen (pp. 10-11). Het kan alleen maar worden vastgesteld dat het CGVS deze incidenten nooit serieus heeft betwist en verzoekster, gezien de nieuwe elementen, voldoende aanwijzingen geeft van een kwetsbaarheid die zijn oorzaak in deze incidenten vindt. De politiediensten in Griekenland zijn nooit tussengekomen in deze incidenten. Verzoekster werd op een bepaald moment, met de hulp van Sonia, een lokale kennis, overgebracht in het Griekse centrum PIPKA, centrum dat bedoeld is voor zeer kwetsbare personen, wat een onmiskenbare aanwijzing is voor een hevige kwetsbaarheid. Dit centrum sloot in oktober 2020. Ondanks haar duidelijke kwetsbaarheid die een nauwe opvolging vroeg, kon verzoekster slechts rekenen op zes maanden psychologische opvolging door Dokters van de Wereld. Maar ook deze organisatie moest uiteindelijk sluiten, waardoor de opvolging werd stopgezet en verzoekster opnieuw aan haar lot werd overgelaten.

Haar psychologische moeilijkheden worden geattesteed door drie attesten daterend van respectievelijk 20.09.2017, 27.11.2017 en 30.08.2018 die alle drie overeenkomen dat er zware symptomen van depressie aanwezig zijn met verschillende zelfmoordpogingen (stuk 2 tot 4). Wanneer zij uiteindelijk over een verblijfsvergunning beschikte, stopte alle hulp. Verzoekster belandde meerdere nachten op straat en werd alle bijstand ontzegd: er werd haar voortdurend verteld: als je niet tevreden bent, kan je naar huis gaan.

- *Asielaanvraag in België*

Verzoekster gelooft in het christendom en ging meermaals naar de Kerk tijdens haar migratieroute naar België. Dit zorgde voor tal van problemen, vooral met mede-afghanen (vb. bashing na verzoeksters deelname aan een mars betreffende de algemene situatie in Afghanistan, stuk 13). Ook hier in België voelde ze zich voortdurend veroordeeld, o.a. door de (mannelijke) vertaler op de CGVS, waardoor zij niet alles durfde te vertellen tijdens het verhoor. In het opvangcentrum werd de kwetsbaarheid reeds gedocumenteerd en gesignaleerd. De bloeding met chirurgische tussenkomst na de verkrachting werd opgevolgd (stuk 5).

- *Na afloop van de eerste asielaanvraag in België*

Na het negatief afsluiten van de laatste asielaanvraag belandde verzoekster in een neergaande vicieuze cirkel. Ze trachtte te overleven zoals ze kon. Er werd een aanvraag ingediend bij CARDA omwille van de aanhoudende kwetsbaarheid van verzoekster die nog steeds een nauwe opvolging nodig had. De lijst van psychologische symptomen wordt steeds langer en verbetert niet. Verzoekster is uitgeput (stuk 6). Deze aanvraag werd helaas in de eerste plaats verworpen en later eindelijk aanvaard. Op 23.01.2020 wijst de gynecoloog [B.] er opnieuw op dat er psychologische opvolging nodig is en er enkele medische problematieken moeten worden opgelost (stuk 7). Dankzij de psychologische dienst Woman do, werd verzoekster echter tweemaal per maand opgevolgd sinds 29.04.2019, bij een klinische psychologe met wie zij nu een vertrouwensband heeft opgericht. Deze opvolging leidde tot niet minder dan 4 uiterst gedetailleerde attesten die een precieze kijk vormen op de psychologische toestand en lijdensweg van verzoekster. Hierbij werd ook een psychiatrische opvolging op been gezet, op initiatief van de klinische psychologe die de ernst van de psychologische problematiek inzag. Verzoekster bezoekt haar psychiater één keer per maand. Dokter [L. D.] legt in het kader van huidige aanvraag een duidelijk attest neer (stuk 12). De medische diagnose bestaat uit chronische post-traumatische stress, van het type DESNOS, beschreven in de DSM-V, die veroorzaakt wordt door een cumulatie aan trauma's die één voor één hierboven worden beschreven. Deze PTSD gaat gepaard met zelfmoordgedachten maar ook -pogingen, waardoor verzoekster permanent een gevaar is voor zichzelf, en waarvoor specifieke medicatie voor nodig is (Paroxetine 20, Dominal 80 F). Het risico tot zelfmoord wordt geëvalueerd op 8/10 op de Durcherladder (stuk 12).

Er dient te worden herinnerd aan de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS dat bij de beoordeling van deze nieuwe asielaanvraag rekening moet worden gehouden met de rechtspraak omtrent de interpretatie van nieuwe elementen :

[...]

In casu dient rekening te worden gehouden met de cumulatie van bovenstaande trauma's:

- Gedwongen huwelijk met huisgeweld op 12-jarige leeftijd met bevalling op 14-jarige leeftijd
- Tweede huwelijk dat gepaard gaat met psychologisch geweld
- Diverse verkrachtingen en aanrandingen zonder etatische of politionele steun
- Voortdurend misbruik van zwakheid
- Blootstelling aan extreme onmenswaardige levensomstandigheden in Griekenland
- Verwesterlijking en vervolging door eigen Afghaanse gemeenschap
- Cyberbashing Alsook de hieropvolgende post-traumatisch stressyndroom (+ zelfmoordgedachten en -pogingen) dat psychologisch en psychiatrisch wordt opgevolgd met een vaste frequentie sinds 2 jaar en specifieke medicatie. Al deze elementen worden voldoende bewezen door de uiterst gedetailleerde 12 stukken die aan de introductiebrief werden toegevoegd. Hier komt nog bij: - Psychologisch attest van 25.01.2022 vanwege WomanDo (Stuk 7)
- Hospitalisatierapport, Frères Alexiens (stuk 8)
- Gynecologisch rapport (stuk 9)

Stuk 7 geeft aan hoe verzoekster meermaals zelfmoord trachtte te plegen en zichzelf mutileert. Een hevige en permanente depressie vraagt een constante psychiatrisch en psychologische opvolging, die nog steeds wordt uitgevoerd door Woman Do.

Stuk 8 is een hospitalisatierapport ten gevolge van één van de zelfmoordpogingen van verzoekster. Stuk 9 bevestigt opnieuw het zelfmoordrisico en benadrukt de gynecologische complicaties. Waar sommige attesten reeds werden neergelegd tijdens de eerste procedure, werden ze opnieuw bijgevoegd in het kader van huidig beroep zodat kan ingezien worden hoe ALLE elementen samengenomen duidelijk aangeven hoe ernstig verzoeksters kwetsbaarheid is op psychologisch en psychiatrisch niveau maar ook om aan te geven dat er hierin geen enkele positieve evolutie is en zelfs het omgekeerde: er is immers sprake van zelfmoord en hospitalisatie!

Dat dit nog steeds niet wordt ingezien door verwerende partij is onbegrijpelijk. Waar zij inderdaad éénmalige psychologische afspraken heeft genoten in Griekenland, was er echter nooit sprake van een effectieve opvolging, zoals nochtans vitaal geacht wordt in haar huidige situatie. Hieruit vloeit voort dat zij in Griekenland niet de nodige psychologische bijstand zal kunnen krijgen zoals dit het geval is in België. Om die reden is er geen twijfel over het bestaan van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van bovenvermelde Vreemdelingenwet maar ook het bestaan van bijzondere procedurele noden in het kader van de behandeling van het dossier."

In het hierop volgend onderdeel gaat de verzoekende partij in op algemene situatie in Griekenland voor personen die er een internationale beschermingsstatus verkregen hebben. Deze situatie bespreekt de verzoekende partij op basis van de volgende rapporten, waarvan ze de inhoud kort in haar verzoekschrift bespreekt en de weblink vermeldt:

- Stiftung Pro Asyl en Refugee Support Aegean, "Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece", 23 juni 2017,

- The Guardian, "Greece: thousands of migrants at risk of homelessness as EU scheme ends", 5 maart 2021,
- Infomigrants, "Germany puts 'freeze' on refugees with protection in Greece", 9 maart 2021,
- DW, "For recognized refugees in Greece, the hardship isn't over", 12 juli 2020,
- Leivaditi, N., Papatzani, E., Ilias, A. and Petracou, E. 2019. "Refugee Protection Greece - Country Report", Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond Project (#770564, Horizon2020) Report Series,
- AIDA "Country report: Greece update 2020"
- EU Observer, « Greece shouldn't have to integrate refugees, minister says», 28 mei 2021
- Racist violence recording network, "annual report", 2018.

Vervolgens geeft de verzoekende partij zowel nationale als internationale rechtspraak weer. Hierop concludeert de verzoekende partij dat: *"Overwegende de bovenstaande elementen uit verschillende geloofwaardige bronnen die voor de meerderheid werden opgesteld na diepgaande analyse door internationale organisaties, kan er worden besloten dat de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen de artikels 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schenden. De verleende hulp kan dus niet als stabiel of vast worden beschouwd. De hulp wordt niet automatisch verleend en er bestaat geen reglementair kader. Men wordt geholpen indien men geluk heeft en een plaatselijke organisatie aanwezig is in de regio... Het verkrijgen van basisbehoeften kan niet als voldoende worden beschouwd indien deze zodanig willekeurig is. Verzoeker, in geval van terugkeer, zal zich in een uiterst kwetsbare situatie bevinden, zonder vaste huisvesting, toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen."*

Tot slot gaat de verzoekende partij in op de samenwerkingsplicht van de verwerende partij, op de "conformiteit van het artikel 57/6, §3" met het EU-recht en haar kwetsbaarheid. In ondergeschikte orde vraagt de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. De aanvullende nota

3.1. Ter terechtzitting dient de verzoekende partij een aanvullende nota in die de volgende documenten bevat: zwangerschapsattest. Ze geeft aan dat ze een relatie heeft met een Belgische man van wie ze een kindje verwacht.

4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

4.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u meermaals verkracht te zijn geweest (DVZ, CGVS vragenlijst, dd. 26.11.2019). Om hier op passende wijze aan tegenmoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer en werd u daarbij bijgestaan door een vrouwelijke tolk. U werd eveneens meegedeeld dat u beschikte over een pauze, en dat u om additionele pauzes mocht vragen (CGVS, p.2). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden."*

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij. Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekende partij haar rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoekende partij kan voldoen aan haar verplichtingen.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Onderzoek van de nieuwe elementen

6.1. Het eerste verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij werd niet-ontvankelijk verklaard omdat zij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. De commissaris-generaal oordeelde dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de bescherming die haar in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. Haar beroep tegen de beslissing van 20 februari 2020 werd verworpen door de Raad op 14 december 2020 bij arrest met nummer 246 099.

6.2. Op 9 november 2021 dient de verzoekende partij het thans voorliggend volgend verzoek in. In het kader van dit verzoek om internationale bescherming voert de verzoekende partij aan dat *“Zonder België te hebben verlaten deed u op 9 november 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in het Rijk. U verklaart dat u Hazara bent aangezien uw vader tot deze etnie behoort, en ook dat u zich in 2018 liet dopen in Griekenland waardoor u in wezen een christen bent. Verder verklaart u dat u zich veilig voelt in België en hier aangemoedigd wordt. U kampt met psychologische problemen en u voelt zich als een levende dode. Uw vriend in Griekenland zit momenteel in de bossen, probeert Griekenland te verlaten en stuurde u daarvan een video door. De persoon met wie jullie problemen hadden werd inmiddels vrijgelaten uit de gevangenis.*

Daarnaast verwijst u naar het volgende asielmotief dat u eerder niet durfde te vermelden uit schrik. Toen u in Iran was, stelde de schoonfamilie van uw zus u voor aan een man opdat u met hem zou huwen. In weerwil van de problemen die u in Afghanistan gekend had (en waarvan u hem op de hoogte stelde) aanvaardde hij toch om met u te trouwen. Jullie huwden in Iran, hij vertrok nadien naar Denemarken en hij zei dat u zelf het nodige moest doen om in Europa te geraken. Eens u zich in Griekenland bevond, lichtte u uw tweede echtgenoot in van de moeilijkheden die u daar ervaren had. Hierop vroeg hij u enkel waarom u uw hijab had uitgedaan - zonder daarbuiten rekening te houden met uw andere problemen - en hij noemde u een hoer. Hij vond het ook problematisch dat u naar de kerk ging. U antwoordde dat u hem niet meer wilde. Vervolgens plaatste deze man foto's van u op Facebook en vroeg hij aan zijn vrienden en kennissen in Griekenland om u te komen lastigvallen. U werd er tevens geslagen door mensen.

U verklaart voorts eenmaal te hebben deelgenomen aan een manifestatie in Brussel over de huidige situatie in Afghanistan. U sprak toen met een journalist van een Italiaanse zender over het feit dat de voormalige Afghaanse president gevlucht is en zijn medewerkers momenteel in gevaar zijn. Daarna werd u beledigd, vernederd en met de dood bedreigd door mensen. Zij deden dat omdat u volgens hen niet kwaad mocht spreken over de president, en ook omdat u uw hoofd niet wilde bedekken.

U wilt niet terugkeren naar Griekenland omdat er daar geen leven is en omdat u niet weet wat uw belagers daar met u zullen doen. In het kader van dit tweede verzoek om internationale bescherming bleek aanvankelijk dat u geen nieuwe documenten had ingediend.

Het CGVS verklaarde op 18 maart 2022 uw tweede verzoek niet-ontvankelijk; u tekende hiertegen beroep aan op 30 maart 2022. Uit het verzoekschrift van uw advocaat volgde dat zij wel degelijk bijkomende documenten had overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter staving van uw verklaring volgend verzoek aldaar; achteraf bleek dat deze stukken niet werden opgenomen in uw administratief dossier door een materiële fout vanwege de DVZ. Bijgevolg werd uw beslissing op 22 april 2022 ingetrokken door het CGVS. De documenten in kwestie betreffen: (1) uw levensverhaal, opgesteld door WomanDo d.d. 10/06/2021; (2) een psychiatrisch attest van Dokters van de Wereld d.d. 20/09/2017; (3) een medisch attest van een Griekse organisatie d.d. 27/11/2017; (4) een psychiatrisch attest van Dokters van de Wereld d.d. 30/08/2018; (5) documentatie omtrent uw psychologische opvolging in uw opvangcentrum in België d.d. 31/12/2019; (6) het dossier van uw CARDA- opvraging d.d. 22/10/2019; (7) een gynaecologisch attest d.d. 23/01/2020; (8) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 30/11/2020; (9) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 31/12/2020; (10) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 15/06/2021; (11) een psychologisch attest van WomanDo d.d. 28/08/2021; (12) een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 17/08/2021; (13) een schermopname van Facebook; (14) een begeleidende e-mail van uw advocaat; (15) een psychiatrisch attest van WomanDo d.d. 25/01/2022; (16) een hospitalisatierapport bij Frères Alexiens d.d. 28/08/2021; en (17) een gynaecologisch attest d.d. 03/03/2022.”

Voorts voegt de verzoekende partij aan haar aanvullende nota een zwangerschapsattest van 11 augustus 2022 toe.

6.3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

6.4. De Raad herinnert eraan dat de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland en dat *in casu* wordt vermoed dat zij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat de verzoekende partij niet langer als vluchteling zou erkend zijn in Griekenland, hetgeen zij niet betwist. De Raad verwijst vervolgens naar het vigerende EU-acquis, meer bepaald de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. In weerwil van de verzuchtingen van de verzoekende partij, komt het aldus aan de verzoekende partij zelf en niet aan het Commissariaat-generaal toe om het bewijs te leveren dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Zij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus zou (kunnen) beschikken.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel vereist immers dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 1 en 4, met het Vluchtelingenverdrag en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 83-85 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt.

Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (*cf.* HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90 e.v).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

6.5. Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

Voorbeelden van dergelijke nieuwe elementen zijn situaties waar de lidstaat bijvoorbeeld de internationale bescherming heeft ingetrokken, beëindigd of geweigerd te verlengen bij een definitieve beslissing, of waar de verzoeker wordt geconfronteerd met moeilijke persoonlijke omstandigheden die zijn te wijten aan zijn bijzondere kwetsbaarheid en/of de ontoereikende levensomstandigheden van de begunstigen van internationale bescherming die neerkomen op een onmenselijke of vernederende behandeling (EASO, “*Practical Guide on Subsequent Applications*”, EASO Practical Guide Series, december 2021, p. 39).

Met betrekking tot de vraag of de verzoekende partij nieuwe elementen heeft overgelegd om aan te tonen dat zij in de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, stelt de Raad het volgende vast.

6.6. Uit de door de verzoekende partij aangehaalde en geciteerde algemene en geactualiseerde landeninformatie kan niet blijken dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen waardoor verzoekende partij in geval van terugkeer naar dat land in een situatie terechtkomt die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Wel blijkt dat in de praktijk statushouders in Griekenland in een situatie kunnen terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor er o.a. een risico op dakloosheid bestaat. De onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. De beschikbare landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

6.7. Waar de verzoekende partij verwijst naar rechtspraak van buitenlandse rechtscolleges om te stellen dat andere EU-lidstaten het interstatelijk vertrouwensbeginsel in twijfel trekken en dat daardoor *de facto* ook geen sprake meer is van interstatelijk vertrouwen dat alle EU lidstaten zou binden, en eveneens verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert de Raad er aan dat dergelijke verwijzing bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig is.

6.8. Dat de situatie voor statushouders als dusdanig niet kan worden gekwalificeerd als tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, waarbij deze tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, neemt niet weg dat sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

6.9. Het is dus noodzakelijk om het volgend verzoek te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij. Het komt daarbij aan de verzoekende partij toe om in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die haar aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en

waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

6.10. Zelfs aangenomen dat de rapporten die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt op zich niet volstaan om vast te stellen dat elke persoon die internationale bescherming kreeg toegekend in Griekenland het risico loopt op een schending van artikel 4 van het Handvest, dan blijkt uit haar verklaringen en de ondersteunende rapporten wel dat statushouders zich in Griekenland in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid, werkloosheid, economische uitbuiting en allerhande belemmeringen met betrekking tot het bekomen van sociale voordelen en de toegang tot de gezondheidszorg.

Bij de beoordeling van het in België ingediende verzoek om internationale bescherming dient bovendien rekening te worden gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij, die thans is gewijzigd nu zij zwanger is. De verwachte bevallingsdatum is 18 januari 2023. Bij een terugkeer naar Griekenland is de verzoekende partij zwanger of indien het kind geboren is, zal de verzoekende partij zorg moeten dragen voor een pasgeborene. De verzoekende partij zal hierdoor, meer nog dan tijdens haar eerdere verblijf in Griekenland het geval was, aangewezen zijn op medische en sociale hulp vanwege de Griekse overheid, terwijl de zorg voor een zwangere vrouw alsook voor een pasgeborene baby ook des te meer noodzaakt dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland snel toegang heeft tot een adequate huisvesting, aangepaste voeding en de nodige sanitaire voorzieningen. Gelet op de gewijzigde specifieke situatie van de verzoekende partij en gelet op de voorliggende informatie waaruit blijkt dat de toegang tot socio-economische en medische hulp niet zonder problemen verloopt, is de Raad van oordeel dat moet worden nagegaan of de verzoekende partij, die tevens kampt met psychologische problemen en als zwangere vrouw in staat is om zich bij een terugkeer naar Griekenland de nodige (medische) hulp toe te eigenen en om er in haar en deze van haar kind elementaire levensbehoeften te voorzien. De door de verzoekende partij voorgelegde informatie is een indicatie dat er een grote kans bestaat dat statushouders in Griekenland, die verder geen sociaal netwerk of ondersteuning hebben in Griekenland gedurende lange periode na de erkenning in een situatie van dakloosheid en behoeftigheid kunnen terechtkomen. De beschikbare informatie is *in casu* evenwel beperkt en niet recent en bevat geen verdere specifieke gegevens met betrekking tot de situatie van statushouders die naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen.

6.11. De verwerende partij heeft geen informatie bijgebracht met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland en zij die terugkeren naar Griekenland.

6.12. Gelet op het voorgaande meent de Raad dat, rekening houdende met de persoonlijke situatie van de verzoekende partij een verder en gedegen onderzoek van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen is, daar zij heden zwanger is en nog steeds psychische problemen heeft.

6.13. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, dienen bijgevolg de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

6.14. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde dat de Raad haar zou erkennen als vluchteling of, ondergeschikt, om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad merkt dienaangaande op dat de nood aan internationale bescherming, zoals voorzien in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht ten aanzien van het herkomstland of, voor een staatloze, het land van gewoonlijk verblijf (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Het blijkt niet dat de verzoekende partij een staatloze zou zijn. Bijgevolg dient de nood aan internationale bescherming te worden onderzocht ten aanzien van verzoeksters land van herkomst, Afghanistan. Ondanks het feit dat de verweerder bij het horen van verzoekster wel enige aandacht heeft geschonken aan de problemen in Afghanistan, ligt evenwel onvoldoende informatie voor

aangaande hetgeen de verzoekende partij vreest of welke reële schade zij riskeert in het licht van haar herkomstland, Afghanistan, opdat de Raad zelf een dergelijke beoordeling zou kunnen maken. De procedure bevindt zich thans bovendien in de ontvankelijkheidsfase waarin in eerste instantie moet nagegaan worden of de verzoekende partij nieuwe elementen of feiten aanbrengt die verband houden met de situatie van de verzoekende partij in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. De Raad kan dan ook niet ingaan op de vraag om de verzoekende partij als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 juli 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS